

[Willesen.]

som gør det muligt for Danmark at hævde vor Neutralitet i det Omfang, det er muligt, uden at Neutralitetshævdelsen tillige bliver en Eksistenskamp.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4³⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg skal først tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der fremsattes forleden Dag af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det ærede Medlem er ikke til Stede, men der er alligevel et Par Bemærkninger, jeg finder mig foranlediget til at gøre. Det ærede Medlem spurgte bl. a., hvordan det kunde være, at vi fremsatte et Finanslovsforslag, hvorefter de militære Udgifter beløb sig til mellem 43 og 44 Mill. Kr., medens vi har sagt, at 1922-Ordningen fuldt ud gennemført vilde koste henimod 50 Millioner. Jeg synes, Forklaringen ligger lige for. Jeg tror, jeg allerede har fremsat en Udtalelse derom tidligere. Vi har ved at fremsætte vort Forslag her tilkendegivet, at det er det Budget, som ledsager dette Forslag, som vi ønsker indsat paa Finanslovsforslaget for 1929—30. Det er derfor, vi haaber — om det er muligt, vil vise sig —, at vort Forslag skulde blive færdigbehandlet inden 1. April 1929.

Det ærede Medlem fremsatte saa en Udtalelse i Anledning af en parentetisk Bemærkning, jeg gjorde, om den Forskel, der er paa 1922-Ordningen og Regeringsforslagets angaaende Rytteriet. Meningen med min Udtalelse var, at naar vi nedsatte Tjenestetiden til omtrent det halve for Rytteriets Vedkommende, maatte det naturligvis have en anden Uddannelse, men vi har den Opfattelse, at det kan faa en Uddannelse, hvorved Mandskabet ved de beredne Batailloner ved Siden af det øvrige kan lære at forrette Patrouilletjeneste.

Det ærede Medlem fandt heraf Anledning til at gøre nogle almindelige Bemærkninger om alle de civile Forsvarsministre, vi har haft siden 1905 til nu. Jeg kunde ikke faa andet ud deraf end det, at det ærede Medlem i temmelig tydelige Ord bevidnede dem i væsentlig Grad sin Ringeagt. Jeg synes, at man har Indtryk af, at det ærede Medlem i saadanne Øjeblikke, naar han kommer med den Slags Bemærkninger, viser sin sande, selvfølende Storhed. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem i den Forbindelse tænker paa den Periøde, da vi for Alvor havde Kamptid i Rigsdagen og det danske Folk om Forsvarssagen, hvor der i Stedet for civile Forsvarsministre var højtstaaende Militære i Spidsen for de to militære Ministerier. Jeg synes ikke, det er saa gode Minder, vi har fra den Tid, og jeg tror, at langt ind i det konservative Folkeparti har man den Anskuelse, at da blev der begaaet netop overfor Forsvarssagen de største Fejlgreb, Fejlgreb, som har hævnnet sig, og som vi lider under den Dag i Dag. Der er ogsaa Anledning til at nævne, at en Mand som J. C. Christensen senere, da han gennemførte Forsvarsordningen af 1909, stødte i høj Grad sammen med den militære Sagkundskab. Det gjaldt særlig Københavns Befæstning. Vi ved, hvor haardnakket man fra Sagkundskabens Side holdt fast ved Københavns Befæstning, og han havde det ikke godt netop i disse Tider. Jeg var selv i Rigsdagen den Gang; det ligger altsaa en Snes Aar tilbage i Tiden. Der var Demonstrationstog, som jeg selv saa fra Rigsdagens Vinduer. Der var Demonstrationer i Folketinget. Men nu bliver han jo — det har jeg set for kort Tid siden — af et stort københavnsk konservativt Blad fremstillet som et lysende Eksempel sammenlignet med os andre, der slutter os til Venstre. Ja, Tiderne skifter, det har man i Sandhed Grund til at sige.

Det ærede Medlem følte sig ogsaa beføjet til at betegne Kellogg-Pagten som den mest storslaaede Fabrikation af Blaar — det var vist det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Jeg synes, at det er nærmest en fornærmende Udtalelse overfor de Folk, der har været med til at arbejde for og underskrive denne Pagt. Pagten er en Tilkendegivelse fra Magterne om, at Krig er en Forbrydelse. Jeg skulde tro, at det alligevel har nogen Betydning. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse de to Artikler. Artikel I lyder saaledes:

„De Høje Kontraherende Parter erklærer højtideligt i deres respektive Folks